

Vintersysler

Nu er bierne fodret og "puttet" ned for vinteren. I slutningen af november, eller i begyndelsen af december, er det tid at "dryppe" bierne. Jeg er af den fornemmelse, at de fleste biavlere anvender oxalsyre.

Jeg har i en tidligere artikel fortalt, at jeg bruger et præparat der hedder Bienenwohl.

Min fodring til vinter, har jeg struktureret på den måde, at jeg ved hver fodring giver 5 l. af min sukkerblanding.

Som jeg plejer at sige med et smil på læben : Jeg kommer fra beskedne kår, så derfor blander jeg selv mit bifoder. Det er billigere end at købe færdiglavet inverteret foder.

Det foregår på følgende måde. En dag hvor jeg er alene hjemme, (det er bedst at være alene hjemme, da konen kan komme med bemærkninger om at det roder) sætter jeg 2 gryder på komfuret. De kan hver rumme 10 l. I hver gryde hælder jeg 5 l. vand, som jeg opvarmer næsten

til kogepunktet. Så er det tid til at komme 8 kg. sukker i. (almindeligt stødt melis)

Den blanding giver nøjagtig 10 l foderblanding, som jeg fordeler i to 5 l. dunke. Jeg har igennem årene samlet omkring 30 dunke sammen. Alle 5 l. Hvis man har øjnene med sig, kan man snart samle. Dem, jeg har samlet, er brugte eddikedunke, dunke til sprinklervæske og flydende gødning.

Dagen efter, at den sidste honning er fjernet, får bierne 5 l. foder, hvad der svarer til 4 kg. tørsukker.

I den forbindelse vil jeg sige, at jeg ikke fjerner al honning. Jeg efterlader ca. 4 – 5 kg., som sidder omkring yngelleje og sammen med pollen.

Imellem første og anden fodring, varoabehandler jeg.

Mine småfamilier er en gang sidst i juli eller først i august sat på 10 rammer. Mine småfamilier har, siden de er kommet i æglægning, blevet fodret 2 -3 gange om ugen med en ½ l. tynd foderblanding. Det er min tydelige erfaring, at ved at fodre dem på den måde får du nogle stærke familier til indvintring.

De fleste biavlere har vel fået de vaskede rammer og dronningegitre og den smeltede voks hjem nu.

For mit vedkommende begynder det at rykke i mig lige efter nytår. Så skal jeg i gang med de hyggelige vintersysler, som be-

står af en nøje gennemgang af de rammer der er kommet hjem fra vask. Jeg er ret hård i min bedømmelse af materialet. Er der sprunget tråd i rammen, bliver den naturligvis skiftet. Inden jeg skifter tråd, sætter jeg messingbøsninger i rammen, hvis det ikke allerede er sket. Møre og leddeløse rammer bliver kasseret. Jeg vil ikke bruge min sommer på at ærgre mig over dårligt materiel. Jeg indkøber løbende nye rammer, som alle bliver udstyret med messingbøsninger, inden de bliver trådet. Det er min erfaring, at bøsningerne forlænger levetiden på rammerne væsentligt.

Jeg foretrækker at dele arbejdet med rammerne på følgende måde. Gennemgang og reparationer på rammerne sker på mit lille værksted, hvor der findes det fornødne værktøj. Her tænker jeg på luftpistol og skruestik.

Når jeg skal ilodde vokstavler i rammerne, foretrækker jeg at sidde inde ved køkkenbordet i en god varme og nørkle med tingerne. Med et krus kaffe inden for rækkevidde er det ganske hyggeligt.

Jeg har kendskab til et par biavlere, der fortløbende igennem sæsonen ilodder voks i deres rammer. Det er for stressende for mig.

Jeg har en stor glæde ved at være på forkant, som det hedder nu til dags. Når bisæsonen melder sig, er det rart at kunne koncentrere sig om at passe bierne.

Peter Th